

ΓΙΑ ΤΟ ΑΤΟΜΟ

Με την επιβίωση της ειρήνης διαμορφώνονται οι κατάλληλες συνθήκες για την αναβάθμιση του πνευματικού και μορφωτικού επιπέδου του πολίτη. Με την ευρύδη λειτούργεια της ειρήνης, την διασφάλιση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, την προστασία δικαιωμάτων όπως η ελευθερία γνώσης και ευφραδίας, δίνει τη δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο να έρθει σε επαφή με πολιτιστικά αγαθά όπως τα γράμματα, οι τέχνες και να διαφοροποιήσει πνεύμα ελεύθερο από δογματισμούς και προκαταλήψεις, με ηθικά αντίτυπα του καλού που τον περιβάλλει, οφείλει κυρίως ευέγχε να τον προστατέψει από την προπαγάνδα και τη χειραγώγηση διατηρώντας μια διαδοχική ματιά στην αντικειμενική πραγματικότητα.

Η ειρήνη, εφόσον, είναι συνδεδεμένη με το ήθος, τον αληθινό σεβασμό στην ανθρωπινή ζωή που ανάγεται σε υπέρτατη αξία. Γι' αυτό και όταν υπάρχει ειρηνικό κλίμα, ο άνθρωπος μπορεί ν' αναπτύξει αρετές όπως η ειλικρίνεια, η ευακρότητα, η καλοσύνη, η φιλαλληλία που στον πόλεμο βέβαια δαυράνται άδωκα και εγκαταλείπονται. Παράλληλα λειτούργει περισσότερο με βάση τη λογική και λιγότερο με βάση κατώτερα ένστικτα του όπως αυτό της αυτοσυντήρησης με αποτέλεσμα έχοντας ήθος ευρέως να μην αναπτύσσει παραβατική συμπεριφορά σε βάρος του συνανθρώπου του. Τέλος, όταν η ειρήνη είναι εδραιωμένη, δημαρρείται αίσθημα ασφάλειας και αισιοδοξίας σε κάθε πολίτη, ο οποίος απαλλαγμένος από φόβους και ανηλίες, αγωνίζεται για μια ζωή αξιοπρεπή και δημαρχική.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η αρμονική συμβίωση των μελών μιας κοινότητας που εξασφαλίζει πρωτίτως η διασφάλιση της ειρήνης συντελεί στη διαμόρφωση υγιών διαπροσωπικών σχέσεων. Οι πολίτες χωρίς καχυποψία, δυσπιστία και φόβο, προσεγγίζουν ο ένας τον άλλο ανταλλάσσοντας απόψεις, ευφράζοντας εواίδηματά, επιδιώκοντας την ανελλιπή προσέγγιση και γιγική επαφή που μόνο ευφρορία και ευτυχία προσφέρει ε' αυτούς που τη μοιράζονται. Ταυτόχρονα αναπτύσσουν κοινωγικές αρετές όπως η συνεργατικότητα και η αλληλεγγύη που είναι απαραίτητες προκειμένου να επιλυθούν κοινά προβλήματα και να επιτευχθούν συλλογικοί στόχοι με αποτέλεσμα την κοινωγική ευταμία και πρόοδο. Αυτή αλληλωσε εξασφαλίζεται και από την τηρηση των νόμων η οποία αποτελεί αδήρη εσωτερική τους αωμή ενω σε περίοδο πόλεμου κατατατώνται και έτσι επιβράτει χάος και αωαρχία.

Η δημαρχία απαιτεί έννομα (εφαρμογή και τήρηση νόμων) αλλά και ενεργό συμμετοχή του πολίτη στα κοινά που μόνο σε καθεστώς ειρήνης μπορούν να εξασφαλιστούν. Πραγματικά μόνο σε συνθήκες ειρήνης κάποιος έχει τη δυνατότητα ν' απαιτήσει δικαιοσύνη για οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά θέματα εθνικά και παγκόσμια, άρα και να διαφοροποιήσει προσωπική άποψη για τον τρόπο επίλυσης των παρεμβαίνοντας στα κοινά ως ενεργός πολίτης, χωρίς να εγκαταλείπει την τύχη του σε καμικά και λακίστει η γέτες που επαχθέονται "εργική" ζωή των προέχοντων του. Παράλληλα μπορεί

να ελέγξει την εξουσία μα τυχόν αυδαιρεσίες της αληθ και
να διευκολύνει δικαίωμά ταυτόχρονα με τη θεσμική κατοχύρωση
και τον έμπρακτο σεβασμό των δικαιωμάτων του.

Τέλος, όταν υπάρχει ειρήνη οι πολίτες επιλέγουν ελεύθερα το επι-
χείρημά τους και όντας ευνοητές και παραγωγικοί εργαζόμενοι συμβά-
ζουν στην ποιοτική βελτίωση αλλά δε υλάδου της οικονομίας αλλά και
στην εύρυθμη λειτουργία κοινωνικών θεσμών όπως η υγεία, η δικαιο-
σύνη, παρέχοντας υπηρεσίες υψηλής ποιότητας στους πολίτες. Επί-
σης αναπτύσσεται η επιστημονική έρευνα, απόδοση της οποίας είναι
η τεχνολογική εξέλιξη καθώς σε κλίμα φιλίας και αλληλεγγύης έρχονται
στο φως νέες δυνάμεις και ενισχύεται η συνέργια των αλληλεπιδρώντων επιδω-
μών. Μάλιστα στην ηλεκτρονική τους ταχύτητα οι διανοούμενοι αντα-
γωνίζονται στην κοινωνική τους αποστολή, λειτουργούν ως ταχύτεροι ε-
θνείς στην προσπάθεια διαμόρφωσης ενός καλύτερου κόσμου.

Γιατί μίνονται πόλεμοι - Ποιοι κίνδυνοι απειλούν την ειρήνη;

Οι πόλεμοι συνήθως οφείλονται σε οικονομικά και πολιτικά ευερέ-
χοντα φαινόμενα ή αδιέξοδα. Τα ευερέχοντα αυτά σχετίζονται με την επιδίωξη
των ισχυρών κρατών της δύσης να ελέγχουν χώρες που έχουν πλούσιες
πρωτογενείς πηγές και στρατηγική σημασία για την επέκταση και
εξάπλωση της κυριαρχίας τους. Προσφέρονται να επιβάλλουν, λοιπόν, το
δικαίωμα της δύσης τους οι ισχυροί, με διάφορα προβλήματα εισβάλ-
λων στις χώρες αυτές. Τis ελέγχουν και ιδιοποιούνται τον πλούτο τους.
Η εμπολέμη συρραφή είναι γεγονός καθώς οι πόλεμοι αναπτύσσονται στον
ιμπεριαλισμό των ισχυρών κρατών υπερασπιζόμενοι την ένωση τους ανε-
ξαρτησία.

Παράλληλα όταν ένας λαός είναι φανατικά προσηλωμένος σε μεγα-
λές αξίες και ιδέες όπως το έθνος, το λαό (ή θρησκεία γενικότερα)
ή αξία της ανθρωπότητας ζωής τόσο της δικής τους όσο και των αλ-
λων είναι μηδαμινή. Όντας, λοιπόν, φανατικά πιστοί ενός έθνους ή
θρησκευτικού δόγματος, πιστεύοντας ότι για τα προβλήματα που αντιμε-
τώπιζαν φταίνε "οι άλλοι", αλλοεθνείς και αλλόδοξοι, θεωρούν τον
ένονχο αμύνα, έναντι των ιδίων τους χρεών. Κυριεύοντας τον πόλεμο,
βλέπουν πάντα το θάνατο και την καταστροφή.

Εξάλλου, καθώς ο ηζανήτης αποτελείται από τεχνολογικά προηγμένες
και υπανάπτυκτες χώρες, δημιουργούνται μεταξύ των χωρών ανισότητες
και αντιπαράθεσεις που υπαυφένουν την ασφάλεια όλων. Μαζί με τα ισχυ-
ρά έθνη χρειάζονται την τεχνολογία για να εξασφαλίσουν υπερόπλια, θέ-
τοντας σε διαρκή κίνδυνο την ειρηνική συνύπαρξη των λαών. Ο φόβος
της ύπαρξης* χημικών - πυρηνικών όπλων και η εσωμόχληση έντασης που
εμφανίζεται στις σχέσεις των κρατών πολύ συχνά οδηγούν στην ευρηξη
πολέμων. Είναι, ωστόσο, που επωφεληνται από την κύριξη τους είναι
οι πολέμιας βιομηχανίες που δημευρίζουν με την καταστροφή και εμπορία
των όπλων μαζική καταστροφή. *όχι μόνο συμβατικών αλλά και

Το σημαντικότερο, τέλος, αίτιο ευδηχούς πολεμικών συρραφών στην
εποχή μας είναι η υψία του ανθρωπίνου που τη χαρακτηρίζει. Μπορεί
η επιβίωση να αυξάνεται, τα τεχνολογικά επιτεύγματα να πη-
δάνουν αλλά ο άνθρωπος δεν βρίσκει στην κορυφή της ιερα-
ρχίας των αξιών. Κορυφαίες αξίες είναι η υγία, ο ατομισμός και η επι-
δίωξη προσωπικών στόχων και φιλοδοξιών. Για να τα πετύχει όλα αυτά,
ο άνθρωπος αποξενώνεται από τον άνθρωπο τους, αδιαφορεί για την
καταστροφή των δικαιωμάτων τους καθώς είναι απορριπόμενος από
υψηλές ηθικοπνευματικές αξίες. Αυτή η υψία του ανθρωπίνου στρε-
φεται τελικά ενάντια στην ειρήνη

ΕΠΙΠΤΟΣΙΣ ΠΟΛΕΜΕΝ

Οι συνέπειες των πολέμων είναι πραγματικά φριχάστιμες. Ο Άνθρωπος - στρατιώτες και άσπληροι - κάθε ηλικίας συστώνονται, άλλοι τραυματίζονται, αιματηριάζονται και μένουν ανάητροι για όλη τους τη ζωή. Μικροί και μεγάλοι χηλεύονται καθώς τα αγαθά δεν επαρκούν για την κάλυψη των υλικών αναγκών των πολιτών. Κυριαρχεί η βία, το μίσος, η δυστυχία, η απαισιοδογία και η αβεβαιότητα για το μέλλον τα οποία σε συνδυασμό με τη διάρκεια απειλή της ζωής προκαλούν αλγος και γυχοφόρα προβλήματα στους ανθρώπους.

Ταυτόχρονα ο πόλεμος εξαγριώνει και εξαχρειώνει τον άνθρωπο. Ο κίνδυνος για τη ζωή του που καθημερινά βιώνει δημιουργεί ανασφάλεια και αυτή κάνει τον άνθρωπο μαχύροτο και βίαιο. Επιδεί τα πάντα για να εξοντώσει τους ανταπάλους του αλλά και για να επιβιώσει ο ίδιος. Το ένστικτο της αυτοσυντήρησης κυριαρχεί, παίρνει την θέση της λογικής και τον κάνει βεβωρεία ανηθικών πράξεων και απάνθρωπων συμπεριφορών σε βάρος των "εχθρών". Αξίες που στην ειρηνική ζωή είναι αρετές ή αυτές που τις έχει, όπως η ειρημινία, η ευαφότητα, η μαλακότητα, στον πόλεμο θεωρούνται αδυναμίες.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο πόλεμος επιφέρει ανητοχόμετες καταστροφές στο οικιστικό αλλά και φυσικό περιβάλλον. Τεράστιο πηγάμμα για παράδειγμα επέρχεται στις υποδομές μιας χώρας αλλά και στις ιδιωτικές περιουσίες των πολιτών που αποτελούν τους κόττους μιας ολόκληρης ζωής. Χρησιμοποιούνται ή παύουν να λειτουργούν υλίοδοι της οικονομίας. Η ζωή μένει αναλλεγήρητη και χέρσα, η βιοβηχανία εματαλείνεται, το εμποριο διαχερένεται με βωβεία την οικονομική παρακμή. Αυτή μαχίιστα επιτείνεται καθώς ο λαός δεν είναι σε θέση να εμεταλλαντεί χονίμα τους φυσικούς του πόρους καθώς το φυσικό περιβάλλον καταστρέφεται κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Όταν υπάρχει ειρήνη η επιστημονική ζωή και τα τεχνολογικά επιτεύγματα τίθενται στην υπηρεσία του ανθρώπου. Στον πόλεμο όμως η επιστήμη και η τεχνολογία υπηρετούν πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα καθώς αξιοποιούνται για την παραγωγή όπλων μαχικής καταστροφής. Το ίδιο συμβαίνει και με την τέχνη καθώς και αυτή "ετρατεύεται" για να προπαγανδίζει για παράδειγμα εθνικιστικές απόψεις ή αλλοιώνεται. Οι διανοούμενοι - όχι βέβαια όλοι - σερνούν την υδωνική τους απρετοχή και παύουν να λειτουργούν ως ταχοί του έθνους στην προσάδα διαμόρφωσης ενός υαφότερου κόσμου.

Τέλος η ανηδιωότητα που δημιουργεί ο πόλεμος και η αίσθηση των ενόπλων ότι δεν έχουν να δώσουν λόγο σε κανένα για ότι κάνουν, καταρχάν τους νόμους και μαχί τα ανθρωπίνια δικαιώματα που αυτοί προστατεύουν. Η πρωτότητα των ανθρωπίνων σχέσεων υπονομεύεται καθώς φόβος, δυσπιστία, καχύποπτα κυριαρχούν στις γυχές, εμποδίζει την ανδιαστική επιμοιωνία μεταξύ των ατόμων, την ανάπτυξη κοινωνικών αρετών όπως η βωβεχατικότητα και η αλληλεγγύη που είναι αναγκαίτες για την επίτευξη βωβηρογικών στόχων όπως η αναβωμερότητα και η πρόδος της χώρας μετά τον πόλεμο. Τέλος, οι πολέμοι κατά μαρεβς γέννησαν και εξέδρεσαν διατάτορες οι οποίοι εξαοιάζοντας το στρατο επέβαλλαν τη θέληση τους και στις άλλες.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΔΡΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

3

Οι ισχυρές χώρες του πλανήτη πρέπει ν' αναθεωρήσουν την πολιτική τους στις σχέσεις τους κυρίως με τις υπανάπτυκτες και τις αναπτυσσόμενες. Να παραιτηθούν από την πολιτική του ηγεμονισμού διαλ από την προσπάθεια τους να επιβάλλουν με υαδρ μέσο - αμύα και πόλεμο - τη θέση τους ε' αυτές και να τις ευμεταλλεύονται. Απεναντίας καλήταν τους είναι να διαμορφώσουν σχέσεις αμοιβαίας εωεργαίας και αμοιβαίας ευμερόντην με στόχο την οικονομική - πολιτιστική τους ανάπτυξη. Οφείλουν να σεβονται το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των λαών και να μην επεμβαίνουν στα εσωτερικά τους.

Ταυτόχρονα απαιτείται διαμερατική εωεργαία και εωεργαία με τον ΟΗΕ που ευοπό του βασικό έχει την προστασία της παγκόσμιας ερήμης. Δεν πρέπει λοιπόν, να περιορίζεται σε εωδοση υμφισμάτω υαταδίκης του ενοήω ευράφειν ή στην προστασία των δικαίων πόλεμου. Ορό-τος του είναι ανεδιαβιμότερος. Οφείλει ν' αναλάβει πρωτοβαλίες υότε ν' αναπτύχουν φίλιες σχέσεις ανάμεσα στους λαούς και ειδικότερα ε' αυτού που έχουν φανερες ανάδεσεις και αλληλοεωμυρωόμενα ευμερόντην απροσβιμίας την προσητική πόλεμν να υποχρεώνει εφινό-λεμες χώρες να λύναι τις διαφορές τους στο τραπέζι του διαλόγου, ν' απαιτήσει τον αφοηισμό των ισχυρών χωρών, να επιβάλλει αυτω-ρες υρωέσεις στις χώρες ευείες που απειδαρχούν στις οδμήες του και ευδύνονται για τη δημιαρχία εστίων πόλεμον στον κόσμο.

Παράλληλα μπορούν οι ισχυροί του κόσμου σε εωνεύνηση με τον ΟΗΕ μπορούν να εφηνεύονται από τα ολημιακά ιδεώδη και να υηάρχει ευεχειρία ταλαχιστον κατά τη διάρκεια τέλειος του ολυμιακών Α-ιώννυ καδε τέσσερα χρόνια. Κατά τη διεξαγωγή τους θα δαδει η εωατοότητα σε πολίτες και υηέτες διαφορετιμών εωνιμότητων - αμύα και του ίδιου του εφιολέμν - να χωρίζονται, να υατανηέω και θα σεβα-εταύν ο ένας τη διαφορετικότητα του άλλου. Ετσι θα αρδάν τυχόν ε-θνιμεί πραιαταλήγει, θα φαινύσει ο απαιαυίτος διάλογος για να υνδών τα προβλήματα και ν' απαιαταεταύν οι υφιστάμενες υαμείες σχέσεις.

Τέλος εωδοη της πολιτείας είναι και ο περιορισμός του εφλεμματος παιδείας που χαρακτηρίζει μεγάλη μερίδα των πολιτών. Προς αυτή την υατεύωση η ευαίδωση παράλληλα με την παρεχόμενη ανθρω-πιστική παιδεία που θα διαμορφώσει ανδρώπν με ηιστη στον Ανθρω-πο και στην ερήμ ως υηέρτατες αξίες οφείλει ν' ενισχύσει τη δημιαρχ-τική και κοινωνική εωείωση των νέων με ευμευριμένους τρόπος. Ο δημιαρχτικός τρόπος χειαυρίας του εχολείου όπου όλοι θα φινονται σεβαεταί απ' όλους, η ενερχοποση των μαθητικών κοινοτήτων υότε ονείαετιμιά οι μαθητές να ευμβάλλουν στην επίλυση των προβλήετω πρώτα του εχολείου του με ευμευριμένους φεαλιστιμεί προτάσεις τους αλλά και της ευρύτερης κοινωνίας με δράεις που θα υλοποσύν σε εω-νεργαία με την τοπική Αυτοδίακηση και ηη κυβερνητιμεί ορχαυέσεις θα οσφυρηλατήγει ενερχούς πολίτες με φίλειρνηκή εωείωση.

Τα ΗΗΕ επίσης, οφείλουν να δώσουν το βήμα.....

Να ευμβάλλουν, εγάλλουν, και στην εφύγωση του φαρφακού επιπέδου των πολιτών και στην οδυνση της υριτιμής τους ευέγης υότε να μην είναι φανατιμοί και δογματιμοί, να μην υιαέταύν εωνιμεί πραιαταλή-γεις που ευχνά ευδύνονται για την κήρυξη πόλεμν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Πρώτα-πρώτα το σχολείο πρέπει να αποσυνδέει από τις Πανε-
λινίες εξετάσεις, ώστε περισσότεροι μαθητές να δίνουν έμφαση στα
ανθρωπιστικά μαθήματα όπως η Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία,
η Ιστορία, η Τέχνη. Έτσι οι μαθητές θα εμφορηθούν υψηλές ιδιότητες
αξίες όπως η ειρήνη, ο διάλογος, η αναιτικότητα και το μέτρο αλλά
και υψηλά πρότυπα φιλειργυνισμού που θα καθορίζουν τον τρόπο σκέψης και
δράσης τους και όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Παράλληλα δεν πρέπει
να προωθεί τον άγριο εγωενοποίηση και τη βίαιη απομνημόνευση
αλλά να διαμορφώνει υπήλυτα ευεπτόμενους ανθρώπους που θα επιλύ-
ουν τις διαφορές τους με την ηδύα και το διάλογο σεβόμενοι τους συ-
νανθρώπους τους.

Παράλληλα ο τρόπος λειτουργίας του σχολείου πρέπει να είναι δημο-
κρατικός. Να υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός μεταξύ διδασκόντων και δι-
δασσομένων αλλά και σεβασμός των κανόνων της σχολικής κοινότητας,
να διαμνούνται ελεύθερα οι ιδέες και να εκφράζονται όλοι την άγνη τους
στα πλαίσια του διαλόγου που ηραίνεται ως μέσο επίλυσης των προβλη-
μάτων και επίτευξης των στόχων της σχολικής κοινότητας. Ο ειρηνικός
και ιερότικός αυτός διάλογος μεταξύ των ανατιθέμενων θα αρει τις με-
ταξύ τους παρεξηγήσεις, θα ετοιμάσει τη μεταξύ τους ένταση και θα
διδάξει τους νέους ότι είναι ο ιδανικότερος τρόπος για την επίλυση των
διαφορών.

Επιπρόσθετα, οι νέοι θα ενθαρρύνονται να συμμετέχουν σε προγράμ-
ματα ανταλλαγής μαθητών αλλά και σε εκπαιδευτικά προγράμματα που
υλοποιούνται μέσω των σχολικών ευδρόμων ενώ παράλληλα θα αξιο-
ποιηθούν τα μέσα κοινωνικής διπύωσης και το διαδικτυο για να επι-
χύρουν τις επαφές τους με τους ενομελικούς τους. Έτσι, ακόμα και
νέοι διαφορετικών εθνικοτήτων θα γνωρίζονται, θα κατανοήσουν και θα
σεβαστούν ο ένας την διαφορετικότητα του άλλου, θα σπάσουν φιλίες
εχθρείς αφέροντας τυχόν εθνικές προκαταλήψεις που τους διαματέχουν, θέ-
τοντας ταυτόχρονα τις βάσεις για τη διαμόρφωση φιλειργυνικού κλίμα-
τος.

Τέλος, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να είναι ήπιοι, διαλλακτικοί και ανε-
πιτικοί, εντός και εκτός τάξης, εμμένοντας αναγκαστικά ευημεριφορές στους
μαθητές τους για την επίλυση των ορίων προβλημάτων. Παράλληλα α-
ποτελούν πρότυπα για τους μαθητές τους με τη συμμετοχή τους σε
διαδηλώσεις υπέρ της ειρήνης και υπέρ τα ατομικά του 16χων
των ηρώων, με το δημόσιο καταρχητικό τους λόγο στον έπαινο και
ηλεκτρονικό τύπο ως μέλη φιλειργυνικών οργανώσεων. Εξάλλου, αυτοί
διοργανώνουν ομιλίες στο σχολείο με ανθρώπους του πνεύματος, με
εμπειρικούς οργανισμούς οι οποίοι εδραίων την αξία της ειρήνης, α-
ναλύουν τα αίτια και τις τραγικές συνέπειες των πολέμων, ώστε να
αφηνίσουν τις εφυσήχαιρμένες ενοχλήσεις των μαθητών για να αναλάβ-
ουν και αυτοί ενεργό δράση ηραυμένων η ειρήνη να εδραιωθεί
στον κόσμο.

4
Γιατί είμαστε εξοικειωμένοι και αδιάφοροι με τον πόλεμο;

Πρώτα - πρώτα βιώνουμε την εφάντα ως παντοδύναμη και τα περιθώρια προσωπικής μας παρέμβασης στο δημόσιο βίο θεωρούμε ότι είναι εξαιρετικά περιορισμένα. Αυτό συμβαίνει γιατί οι αποφάσεις λαμβάνονται από τους ισχυρούς χωρών που είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία πολεμικών εστιών εξοργίζοντας τον πληνήτη λαό μέσω αυτών ιδιοποιούνται ηλυστοκρατικές πηγές ανίσχυρων χωρών ή απουσιάζουν τον έλεγχο περιοχών με στρατιωτική επιβλαβή.

Η αδιαφορία μας, εφάπαξ, οφείλεται και στο έλλειμμα παιδείας που μας διαπρίνει. Καθώς, δεν διαδέταμε συνιστατική μορφή και παιδεία, δεν ευεπτόμασταν, δεν υψώναμε, δεν αμφισβητούσαμε οτιδήποτε και οποιονδήποτε. Έτσι το πνεύμα μας δεν ανεξαρτητοποιείται από ηρωοταλίες, στερεοτυπικές αντιλήψεις και δογματισμούς. Καταλήγαμε, λοιπόν, εύκολα δόματα επιτηδείων που μας χειραγωγούν και μας φανατίζουν με ιδέες "μεγάλες" όπως το έθνος, το Ισλάμ εμμελύνοντας μας σε ανελέητους πολέμους.

Τέλος, επηρεαζόμαστε και από το κλίμα της εποχής μας. Ζούμε στην εποχή της αύξησης της επιστημονικής γνώσης και της τεχνολογικής εξέλιξης. Πλήθος τεχνικών επιτευγμάτων που καθημερινά δημοσιεύονται προβάλλονται ως αναγκαία προτερύμενα να γίνουν ευχρηστικοί. Έτσι υπερτιμήσαμε την ύλη, αδιαφορήσαμε για την πνευματική μας καλλιέργεια και απορρινωθήκαμε από υψηλές ηθικές αξίες όπως ο Ανθρωπισμός και η Ειρήνη, αδιαφορώντας τελικά για τους ευεπηρεαζόμενους πολέμους.

Ποιους τρόπους ανάδρασης των νέων θα προτείνατε ώστε να περιοριστούν οι πόλεμοι και να εδραιωθεί η ειρήνη στον κόσμο;

Οι νέοι ως ιδεολόγοι και οραματιστές εώς ειρηνιστές κόσμου όσον ο άνθρωπος θα αποτελέσει το μέτρο του πολιτισμού πρέπει να καταρθεί, ν' αποκτήσουν έμφυση, έμφυρη, και αναμεικτική ενημέρωση για τους υφιστάμενους πολέμους και τις ευθύνες εκδήλωσης τους καθώς από την ποιότητα αυτής της ενημέρωσης εξαρτάται αν και σε ποιο βαθμό θα ευμετάχθουν στον αγώνα για τον τερματισμό τους.

Απολαύδως, έχων χρέος αξιοποιώντας τις δυνατότητες επιμορφωτικής που τους προσφέρει το διαδίκτυο να έρθω σε επαφή με ομοϊδεάτες τους, με ανθρώπους δηλαδή που μοιράζονται τις ίδιες αγωνίες για το μέλλον της ανθρωπότητας και να διαποφασίσουν κοινώς τρόπους δράσης που θα χαρακτηρίζονται για τη μαζικότητα τους και θα επαναλαμβάνονται σε ταυτα χρονικά διαστήματα σε όλο τον κόσμο. Τέτοιοι τρόποι είναι για παράδειγμα πορείες διαμαρτυρίας για τους συνεχιζόμενους πολέμους και βιολογική με αίτημα την επιρρόπηση της ειρήνης, πολιτιστικές ευδηλώσεις με την παρουσία ανθρώπων από τον χώρο των γραμμάτων, των τεχνών, των επιστημών που θα εδράν την αξία της ειρήνης και θα στηλιτεύουν την έλλειψη πολιτισμικής βούλησης για τον τερματισμό των πολέμων, μεσοίτες βινυλίες αλλά και δημοσίευση ανοικτών επιστολών και άρθρων στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο που θα υποδείκνουν τα πραγματικά αίτια των υφιστάμενων πολέμων απαιτώντας τον άμεσο τερματισμό τους.

Στις πρωτοβαθμίες τους, βέβαια, αυτές που αποβουβούν στην άμεση ευδοκτηματικής πίεσης στις φιλοπόλεμες κυβερνήσεις για λήξη των συρράξεων, αρμός τους πρέπει να διευδυνήσουν να είναι και ο ΟΗΕ ως δέσμιος προτάτης της ειρήνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που κατάφορα παραβιάζονται στον πόλεμο. Δημευρχώντας, λοιπόν, οι νέοι ένα παγκόσμιο φιλερηνικό κίνημα μπορούν να στηρίξουν πρωτοβαθμίες του ΟΗΕ ώστε ν' αναπτυχθούν φιλικές σχέσεις ανάμεσα στους λαούς και ειδικότερα β' αυτούς που έχων φανερά ανάγκες και αλληλοσυρράμμένα ευμφέρονται, αποβουβώντας την προσηυή πολέμων, μπορούν από κοινού να υποχρεώνουν εμπόλεμες χώρες να λύνουν τις διαφορές τους στο τραπέζι του διαλόγου και ν' απαιτήσουν τον αφορηισμό των ισχυρών χωρών.